

Žute čizme

Kolonu sjećanja u Vukovaru predvodili su predsjednica Republike Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskoga [državnog] sabora Gordan Jandroković i predsjednik Vlade Andrej Plenković

Ovu 26. obljetnicu pada Vukovara dostojno smo, kao i uvijek dosad, obilježili u Vukovaru hodnjom tužne Kolone sjećanja od Bolnice do Memorijalnog groblja na Ovčari, misama zadušnicama za poginule hrvatske branitelje i paljenjem svijeća diljem domovine za sve žrtve srpsko-crnogorskih zločinačkih orgija. Kolonu sjećanja u Vukovaru predvodili su predsjednica Republike Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskoga [državnog] sabora Gordan Jandroković i predsjednik Vlade Andrej Plenković.

– Pa što? – reći će tkogod. – To je stara vijest. – Jest, stara, slažem se. I drago mi je što, ovako kako sam je ja prenio, nije bila nikakva novost ni kada je bila posve nova. Ta je vijest i tada bila samo potvrda da je održan doličan obred kakav se očekuje od kršćanske nacije. Stoga nisam zabilježio ni poruke trojnoga vrha državne vlasti – Predsjedničinu: mnogo će vode proteći Dunavom dok Hrvatska i Srbija ne budu mogle reći da su prijateljske države; ni Jandrokovićevu: Srbija će morati priznati svoju ratnu krivnju; ni Plenkovićevu: Vlada će se pobrinuti za dobru budućnost Vukovara.

A što ja imam protiv tih poruka?! Baš ništa. Upravo suprotno, držim da su te poruke lijepo složene i izrečene u pravom času i na pravom mjestu. Ali ne znam njihovu težinu. Nisam siguran što one uistinu znače. Jesu li to naznake nove državne politike prema središnjoj zemlji Zapadnoga Balkana ili tek retorički cvjetići namijenjeni za jednokratnu uporabu u točno određenu času i na točno određenu mjestu?

Na te maksimalno uljuđene izjave odmah su graknuli zapadni Balkanci i s onu i s ovu stranu Dunava. Srbi su gđi Grabar-Kitarović žestoko zamjerali što je na komemoraciju u Vukovar došla u „ustaškim“ žutim čizmama, takozvanim zengama, kakve su se 1991. proizvodile u Borovu, a nosili su ih vukovarski branitelji. Srpski su se zapadni Balkanci još više zgrozili kada im se pričulo da se tih dana Vukovarom ori „monstruozni“ hosovski usklik „Za dom spremni!“. To je, dakako, ludo, ali neka im bude kad tako hoće.